

дата е безз пари. Беднѣй и пребеднѣй
 Аза стана сеги като съ смъртенъ потъ
 поланъ; посраменъ, похѣленъ, навиканъ,
 смаа са. Премина мѣ и гладо и же-
 достѣта. Колените мѣ трепераха, сички-
 та мѣ сила, дѣшевна и телесна, напѣсна
 го, светлината слѣнчова мѣ потемне на
 очите. Сада, или по добре да река, па-
 да на единъ стѣденъ камакъ, който са
 слѣчайно намери напредъ мѣ. Остана
 доста време недвижимъ, нескестенъ, и
 стѣденъ също като камака, върхѣ когото
 лежеше. Подиръ малко като са посвети;
 въздѣхна отъ сърце, и начена жално да
 плаче. Изобилнѣй источникъ на сѣлзи-
 те мѣ дохожда мѣ на помощъ, и по обла-
 жава сърце мѣ, което беше предъ малко
 сѣвсемъ истинало. Погледка къмъ не-
 бото и съ умиление дѣмъ: О ти вечнѣй,
 преблагѣй, дѣто греешь съ слѣцето си
 сичките творенѣя! О ти! който си сѣ-
 здалъ окото, и който самси си, цалъ, ве-
 чно и сакоги бѣдно око. Обѣрни са и
 погледни ма! Не ма оставѣй да са спѣ-